

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. NONE

V. NONE

ਹਵਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਆਦਿ।

ਫਰਵਰੀ 23, 1995

[ਏ.ਐਮ. ਅਹਮਦੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਐਨ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ. ਸੇਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ : ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼—ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਡਰਾਈਵਰ—ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 20.8.1992 ਅਤੇ 23.11.1992 ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਸਰਾਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਮੰਨੀ ਗਈ—ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ—ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ।

ਜਵਾਬੀ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬੀ ਕਾਰਨ, ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 20.8.1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਰਾਈਵਰ ਉਸ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਯੋਗਤਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਤਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਡਰਾਈਵਰ ਉਸ ਨੈਕਰੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਅਤੇ ਕਿ 23.11.1992 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਿਤ ਆਸਰਾਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : 1. ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਸਨ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, 20.8.1992 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ, ਜੋ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਚਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ

ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਜੋ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਸਨ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਤਰਿਆਂ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, [1971] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 731, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3079 ਦਾ 1995 ਆਦਿ ਆਦਿ।

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 11.11.93 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਵੀ.ਆਰ. ਰੈਂਡੀ, ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ, ਮਿਸ ਆਇਸ਼ਾ ਖਾਤਰੀ, ਮਿਸ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਕਮਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਰਣਬੀਰ ਯਾਦਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਲਈ।

ਬੀ.ਐਸ. ਮਲਿਕ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ. ਮਲਿਕ, ਡੀ.ਕੇ. ਗਾਰਗ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ. ਦਹਿਯਾ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 3079/95 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਨ.ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਸੂਬਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸੂਬਾ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਨੌਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਤ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬੀ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ, ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸੂਬਾ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 20.8.1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾਰਸਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, [1991] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 731 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਅਯੋਗਤਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਤਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਡਰਾਈਵਰ ਉਸ ਨੈਕਰੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਵੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੀ-ਐਂਪਲਾਇਮੈਂਟ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਆਪਣੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਢਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪਲੱਸ ਰੀ-ਐਂਪਲਾਇਮੈਂਟ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨੈਕਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਉਸ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ 23.11.1992 ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਾਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਆਸਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੈਕਰੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੰਚਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

".....ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਸਰਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ....."

ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਸਨ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 20.8.1992 ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸੰਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਚਾਰ ਅਜਿਹੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੇ ਆਸਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੋ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਸਨ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਪਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਤਰਿਆਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰਾਬ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਾਮਰਥ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ, ਅਣਸਮਾਨ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਲਾਭਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਆਸਰਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਨੈਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਵਲ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 6162/1995

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸਬਨਾਰਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰਾਬ ਜਾਂ ਸਬਨਾਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, [1991] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 731 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀਆਂ ਅਨਿਆਇਕ, ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(00) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਤਰਿਆਂ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸਬਨਾਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 20.8.1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਆਈਆਂ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਏ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਫਰਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਨੰਦ ਬਿਹਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਸੱਟਾਂ ਖਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲੀ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਠੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤਦਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੈਕਰੀਆਂ

ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਸੰਦੀਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੌਕਰੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੇਵਲ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੌਕਰੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੀ.ਐਨ.

ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate